

Tisková zpráva (2. dubna 2025)

Step

Druhá část autofikční trilogie mladé básnířky, tentokrát o jejím zemřelém otci, o jeho životě, nemoci a smrti, o autorčině vztahu k němu i sobě samé

Horkého léta roku 2010, kdy evropskou část Ruska zachvátily požáry, přijíždí ze Sibiře dvacetiletá dívka, aby se setkala se svým otcem, kterého neviděla deset let. Vyrázejí spolu na dalekou cestu jeho kamionem a jejich cílem je nedozírná step na jihu země. Otec, který to nehostinné prostranství považuje za svůj domov a jediný majetek, by se o něj s dospělou dcerou rád podělil. Avšak rodačku z tajgy otevřená krajina spíš děsí a je jí cizí. A cizí je jí i otec. A tak se cestou v kabině kamionu snaží pochopit, kdo je ten předčasně zestárý muž, kterému ze zvyku říká tati, a přemýšlí o dětství, které s ním prožila na sibiřském maloměstě devadesátých let, o romantizovaném světě zločinu, ke kterému otec patřil, o nemocech, o kterých se raději mlčí, o rodné zemi, která si neví rady se svou vlastní minulostí.

Step je druhá část autofikční trilogie, která vypráví o autorčiných zemřelých blízkých i o ní samotné. *Ránu* i *Step* protíná téma lesbické identity. Dávají nahlédnout i do dětství a rané dospělosti a zprostředkovávají čtenáři prožitek odlišné sexuální orientace v netolerantní společnosti.

Stručná anotace

Dvacetiletá dívka přijíždí ze Sibiře, aby se svým otcem, kterého neviděla deset let, vyrazila na cestu jeho kamionem. Otec otevřenou krajinu považuje za domov, rodačku z tajgy ale spíš děsí a je jí cizí – stejně jako muž, kterému ze zvyku říká tati.

Z doslovu Aleny Machoninové

„A tak se sociální konflikt ve *Stepi* proměňuje v osobní. Stojí v něm proti sobě dcera a její otec. Mladá žena a předčasně zestárý muž. A přestože jsou si nesmírně fyzicky podobní a jeden v druhém se zrcadlí, jsou si zoufale cizí. Deset let se neviděli. Ale rozdělení jako by byli odjakživa, už jenom místy, odkud pocházejí: dcera z tajgy, otec ze stepi.“

„Nejde tedy o dílčí autobiografická fakta, o jejich pravost či pravdivost. Jde o to, jak se s nimi zachází, jak se spisovateli či spisovatelce daří s jejich pomocí vyprávět o jiných – o vás, o mně.“

„A minulost je pro Vasjakinovou obecně něco, co jen tak nemizí. Dokládá to závěrečným obrazem Stepí. Vyprahlá krajina si v něm dál nese pozůstatky moře, které z ní ustoupilo před mnoha miliony let.“

O autorce

Oksana Vasjakinová (1989) je ruská básnířka a prozaička. Narodila se v sibiřském městě Ust'-Ilimsk. Vystudovala Literární institut Maxima Gorkého v Moskvě (2016). První básnickou sbírku Ženská próza (*Ženskaja proza*) vydala v roce 2016. Se svou poezií se dostala do užších nominací několika významných ocenění a obdržela básnickou cenu Licej (2019) za rozsáhlou báseň Když jsme žili na Sibiři (*Kogda my žili v Sibiri*). V roce 2019 jí v nakladatelství AST vyšel cyklus Vítr zuřivosti (*Vetěr jarosti*) o ženských obětech sexuálního násilí. Její prozaickou prvotinou je román Rána (*Rana*, 2021, česky 2023) o matce trpící rakovinou. *Step* (Stěp, 2022) na ni navazuje. V březnu 2023 Vasjakinová vydala závěrečný text této prozaické trilogie, román Růže (*Roza*), který vypráví o tetě z matčiny strany, jež trpěla tuberkulózou. V poslední knize O čem přemýšlím (*O čom ja dumaju*, 2024) se autorka vrátila k poezii.

Oksana Vasjakinová

Step

Z ruštiny přeložila Alena Machoninová.

Doslov Alena Machoninová.

Odpovědná redaktorka Karolina Kadlecová.

Jazyková korektura Štěpánka Havlíková.

Návrh obálky Eliška Fenclová.

Paperback, 216 stran, cena 338 Kč.

ISBN 978-80-88411-37-6

Kontakty

Recenzní výtisky titulu vám na vyžádání ráda poskytne Annemarie Hujová:
hujova@emaraton.cz, 776 210 211

Alena Machoninová, překladatelka (ráda poskytne rozhovor):

alena.machoninova@gmail.com

Karolina Kadlecová, redaktorka: kadlecova@emaraton.cz, 776 737 194

Richard Štencel, šéfredaktor: stencil@emaraton.cz, 774 931 070

Anotace, ukázka v pdf, obsah, obálka ke stažení a veškeré informace o titulu:

<https://www.emaraton.cz/step/>